კომბინაციურად, მაღალ ტემპში

თბილისი. “დინამოს” სტადიონი. 21 სექტემბერი.

“დინამო” (თბილისი) – “შახტიორი” (სტალინო) – 2:0 (1:0).

“შახტიორი” – ჩანოვი, შუმილინი, კრივენკო, ალიაბევი, ალპატოვი, სამოილოვი, საპრონოვი (როსიხინი), ბობოშკო, ფედოსოვი, ზახაროვი, პონომარენკო.

“დინამო” – კვაჭაძე, ჩოხელი, სიჭინავა, უსტაბაშიდი, კოტრიკაძე, ღოღობერიძე, გაგნიძე (დალაქიანი), ბარქაია, მელაშვილი, იამანიძე, მესხი.

მსაჯი: მ. ეპიხინი (მოსკოვი).

მასპინძლები მეორე წრეში მატჩების ცუდად ჩატარების გამო აშკარად საშიშ ზონაში მოექცნენ, ხოლო მათ სტუმრებს საპრიზო ადგილის მოპოვების შანსები ჰქონდათ, ამიტომ ორი ქულა მეტად საჭირო იყო ორივე გუნდისათვის. თამაში ყოველგვარი დაზვერვის გარეშე, სწრაფ ტემპში დაიწყო. თბილისელები ჯობნიდნენ დონბასელ ფეხბურთელებს და მალე მოედნის სრული ბატონ–პატრონი შეიქნენ. რამდენიმე მწვავე იერიში მიიტანეს მოწინააღმდეგის კარზე, მაგრამ ხელსაყრელი მომენტი ვერ გამოიყენეს, რაშიც მთავარი დამნაშავე იყო მათი ცენტრალური თავდამსხმელი მელაშვილი.

მეოთხე წუთზე იამანიძე–მესხის კომბინაციის შემდეგ ბურთი მიიღო მელაშვილმა, რომელმაც ოთხიოდე მეტრიდან “მოახერხა” მისი ძელს ზემოთ გაშვება. შემდეგ, დროის მცირე მონაკვეთში კიდევ ორჯერ დაკარგა ანგარიშის გახსნის აშკარა შესაძლებლობანი. არაფერს ვიტყოდით, რომ იგი მხოლოდ ამით დაკმაყოფილებულიყო, მაგრამ საქმე იმაშია, რომ მან შემდეგში გოლის გატანის კიდევ რამდენიმე შესაძლებლობა ვერ გამოიყენა ისეთ დროს, როცა ხელს არავინ უშლიდა. ცენტრალური თავდამსხმელის ამგვარმა უინიციატივობამ უარყოფითად იმოქმედა კოლექტივზე.

თბილისელმა ფეხბურთელებმა პირველი ნახევარი საკმაოდ მაღალ ტემპში ჩაატარეს. თამაშობდნენ კომბინაციურად, დროულად გადიოდნენ ბურთზე, მოწინააღმდეგეს არ აძლევდნენ მისი თავისუფლად მიღების საშუალებას. განსაკუთრებით აქტიურობდნენ ნახევარმცველები და მცველები. მე–19 წუთზე სწორედ დაცვის ხაზმა შეძლო მოწინააღმდეგის კარის აღება, როცა ღოღობერიძემ თავისუფალი დარტყმიდან ბურთი მიაწოდა გარღვევაზე გასულ ჩოხელს, რომელმაც დაასწრო მეკარეს და გახსნა ანგარიში – 1:0.

მარცხენა მცველ უსტაბაშიდის თამაში ამ დღეს პირველად ნახეს ფეხბურთის მოყვარულებმა და უნდა ითქვას, რომ მან შესანიშნავად ჩაატარა მთელი მატჩი, გასაქანს არ აძლევდა ისეთ საშიშ მოწინააღმდეგეს, როგორიც საპრონოვია, ხოლო შემდეგ როსიხინს, რომელმაც შეცვალა საპრონოვი. ამასთან ყოველთვის წარმატებით ეხმარებოდა პარტნიორებს საშიშროების უვნებელყოფაში. ქების ღირსი არიან ა. კოტრიკაძე და მესხი. ეს უკანასკნელი ყველასაგან გამოირჩეოდა ენერგიული თამაშით, შესანიშნავი ფინტებითა და დროული გარღვევებით.

მატჩის მეორე ნახევრის 36–ე წუთზე გაგნიძე შეცვალა დალაქიანმა, რომელმაც მოხდენილად აუარა გვერდი ალიაბევს და კართან ზუსტად მიაწოდა ბარქაიას. თბილისელთა მარჯვენა შუამარბს თვითონ შეეძლო გაეტანა გოლი, რადგან იგი კარიდან ათიოდე მეტრის დაშორებითი იდგა, მაგრამ ამჯობინა მიეწოდებინა იამანიძისათვის, რომელსაც ასევე არავინ უშლიდა ხელს. იამანიძემ ნელი და ზუსტი დარტყმით გაიტანა მეორე გოლი.

მართალია, სტუმრებმა დაკარგეს მათთვის მეტად საჭირო ორი ქულა, მაგრამ შეხვედრა საკმაოდ მაღალ დონეზე ჩაატარეს. მეშახტეთა თავდასხმის ხაზმა, რომელსაც კარგად ეხმარებოდნენ ნახევარმცველები, არა ერთი სახიფათო მომენტი შექმნეს მასპინძლების საჯარიმო მოედანზე, თუმცა თბილისელთა კარის აღება ვერ მოახერხეს დინამოელთა მცველებისა და მეკარე კვაჭაძის კარგი თამაშის გამო.

მატჩი მოიგო თბილისის “დინამომ” ანგარიშით 2:0.

“ლელო”, 23 სექტემბერი, 1958 წ.